

Setkání

1. den

Laboratoř, 2:54 ráno.

Muž oblečený v bílém plášti, prof. Jack Newton, sedí u stolu a přemýšlí. Zazvoní telefon, ale on to nebere. Po chvíli se spustí záznamník a ozve se jeho přítelkyně: „Ahoj Jacku, je už hodně hodin. Čekám na tebe, přijď brzy“. Jack přemýšlí s tužkou v ruce a udeří rukou do stolu. Poté jede domů.

U Jacka doma, 3:24 ráno

Jack přichází a ulehá si vedle své přítelkyně, která se ho ptá: „Jsem ráda, že jsi tu Jacku.“. Jack odpoví: „Promiň, měl jsem hodně práce, Sam“, ale stále přemýšlí nad problémem. Po chvíli vstane a jde ke svému stolu, kde si začne psát něco na papír. Nakonec opět sedne do auta a jede do své laboratoře.

Na cestě do laboratoře, 3:45 ráno

Cestou však vidí policii, která mu říká, že trať je uzavřená. „Tudy nemůžete, tato trať je uzavřená“, říká policista.

Jack: „Promiňte, ale spěchám!“

Policista: „Je mi líto, ale tudy nemůžete. Stala se tu nehoda.“

Jack: „Ale já skutečně spěchám.“

Náhle Jack vidí mrtvoly a zeptá se tedy: „Co se tu stalo?“

Policista: „Nevíme, svědci tvrdí, že je něco v podzemí, ale neví co to je“

Jack: „Pusťte mne tam! Jsem doktor!“ a ukazuje svoji vizitku

Policista umožní Jackovi vstoupit. Jack po chvíli chůze spadne do jámy, o které nikdo nevěděl. Jack se porozhlédne kolem sebe a uvidí stříbrný kámen, který začne měnit svoji barvu. Vezme kámen do ruky a najednou se začne cítit slabý, ztrácí zrak, cítí mrazivou bolest po celém těle.

U Jacka doma, 3:50 ráno

Jack se probudí a podívá se vedle sebe. Vidí Sam a oddychne si: „Uf, byl to jenom sen“ a usne.

2. den

Restaurace, 1:12 odpoledne (13:12)

Jack zde sedí se svým kamarádem.

Jack: „A jak se ti daří v práci, Johne?“

John: „Dal jsem výpověď.“

Jack: „Nebyl jsi spokojený s platem?“

John: „Ne, ani s platem ani s kolektivem“

Jack: „A co teď budeš dělat?“

John: „Už jsem si našel lepší práci“.

Jack začne mít divné vize, podobné těm, které viděl ve snu. Začne se divně tvářit.

John: „Co se děje Jacku?“

Jack: „Nic se neděje Johne.“

A začne mít opět divné vize.

John: „S tebou něco není v pořádku, tak mi to řekni“

Jack: „Víš, mám takové divné vize“

John: „Vize? Jaké vize?“ (podivuje se)

Jack: „Dnes v noci se mi zdál sen, kde jsem viděl nějaký zvláštní kámen. A vize toho kamene se mi stále vracejí...“

John: „Jaký kámen?“

Jack: „Stříbrný, ale velmi po chvíli začal měnit svoji barvu“

John: „Takový kámen neexistuje. Myslím si, že jsi přepracovaný. Měl by sis odpočinout“

Jack: „Možná máš pravdu, musím si odpočinout.“

Laboratoř, 2:01 odpoledne (14:01)

Jack pracuje a najednou začne mít opět ty samé vize, ale teď má vizi o mapě. Vidí v ní mapu, ale neví o jakou mapu se jedná. Rozhodne se jet prozkoumat místo na mapě.

Místo dle mapy (poblíž dálnice), 3:10 odpoledne (15:10)

Jack se rozhlíží a najednou zjišťuje, že to je místo, kde se ráno stala ta nehoda, o které se mu zdálo ve snu. Cesta je průjezdná. Po chvíli hledání najde střepy stříbra, které vezme do své laboratoře. Chvíli zkoumá tyto vzorky přímo na místě, ale po chvíli se vrací do laboratoře, protože je není schopen přímo na místě analyzovat.

Laboratoř, 5:12 odpoledne (17:12)

Jack zkoumá střepy modrého kamene, ale nedaří se mu provést jeho chemický rozbor. Zavolá svého kolegu Daniela.

Jack: „Viděl jsi někdy něco takového?“

Daniel se dívá na výsledky strukturální analýzy (grafy + názvy chemických prvků na monitoru společně s jejich strukturálními vzorci)...

Daniel: „To jsem ještě nikdy neviděl Jacku. Z jakého je to vzorku?“

Jack: „Je to ze střepů kamene, který jsem našel u dálnice G12.“

Daniel: „U dálnice G12 byl tento vzorek?“

Jack: „Jo, přesně tam. Těch vzorků tam bylo víc.“

Daniel: „Pošleme tam náš tým, aby je všechny donesl. Z tohoto vzorku se nic nedozvíme, možná tam objevíme něco srozumitelnějšího.“

Dálnice G12, 7:15 odpoledne (19:15)

Poručík (do vysílačky): „Jsme na místě, ale místo je uzavřené. Něco se tu stalo. Policie nás nepustí do oblasti“

Daniel (k poručíkovi): „Dal jsem vám přímý rozkaz!“

Poručík: „Ano pane!“

Laboratoř

Jack: „Nehoda?“

Daniel: „Jo, údajně se tam stala nějaká nehoda“

Jack: „To je divné, to se mi zdálo ve snu. Ať se okamžitě vrátí“

Daniel: „Co ti je Jacku?“

Jack: „Ať se okamžitě vrátí nebo se jim něco stane!“

Daniel: „Nestane, jsou zkušení Jacku“

Dálnice G12, 7:18 odpoledne (19:18)

Tým u G12 prozkoumává oblast, najde červený kámen, který po doteku začne měnit svoji barvu a poté jeden z vojáků upadne na zem

Poručík (do vysílačky): „Pane, ztratili jsme 2 lidi!“

Daniel: „Cože?! Jak se to mohlo stát?!“

Poručík: „Spadli do nějaké jámy, snažili jsme se je vytáhnout, ale nestihli jsme to. V té jámě něco je!“

Jack: „Tak se rychle vraťte na základnu!“

Daniel (na Jacka): „Co blázníš Jacku?“

Jack: „Přesně to se mi zdálo ve snu?“

Daniel: „Jacku, jsi přepracovaný. Jdi raději domů“

Jack: „Dobře, Danieli“

Daniel (do vysílačky): „Pokračujte dál v misi“

Poručík: „Ano pane“

U Jacka doma, 7:54 odpoledne (19:54)

Jack se dívá se na zprávy a vidí aktuální informace o tom, že pět mužů zemřelo na dálnici G12. Ihned zavolá Danielovi.

Jack: „Danieli! Pět mužů zemřelo na té dálnici G12. Odvolej zbytek!“

Daniel: „Cože Jacku?“

Jack: „Zemřelo 5 lidí na dálnici G12. Vidím to teď ve zprávách. Odvolej zbytek“

Daniel: „Já vím Jacku, ale ztratili jsme s nimi spojení. Taky jsem to viděl ve zprávách. Už jsem tam poslal další lidi, aby jim vyřídili, že mise byla zrušena“

Jack: „Kdy jsi je tam poslal?“

Daniel: „Asi před hodinou, když jsme ztratili spojení“

Jack: „A ještě se nevrátili?“

Daniel: „Ještě ne Jacku, snad se vrátí každou chvíli.“

Jack: „Pojeďu se tam podívat“

Daniel: „Jacku, potřebuješ si odpočinout. Podívám se tam já.“

Jack: „Dobře. Ahoj“

Zavěsí telefon.

Dálnice G12, 8:14 odpoledne (20:14)

Všude je mnoho mrtvol a nikdo přesně neví, co děje.

Daniel: „Co se tu stalo?“

Policie: „Nevíme, ale vychází to z té díry v zemi“

Daniel: „Kde je inženýr Michael Diamond?“ (Mike)

Mike: „Tady jsem Danieli“ (přichází z policejního auta)

Daniel: „Kde jsi byl Miku?“

Diamond: „Mluvil jsem s policií o tom, co se stalo. Nikdo neví, jak se to stalo Danieli.“

Daniel: „Takže jsi nic nezjistil Miku?“

Mike: „Viděl jsem jen záblesk, ale to je vše“

Daniel: „Záblesk?“

Mike: „Nevím, co to bylo“

Přichází Jack.

Jack: „Jaký záblesk Miku? Popiš mi to“

Daniel: „Co tady děláš Jacku? Měl jsi přece doma odpočívat?“

Jack: „Nemohl jsem Jacku. Musel jsem přijet“

Mike: „Takový modrozelený záblesk, vypadal velmi divně.“

Jack: „Pane bože, to se mi také zdálo ve snu.“

Mike: „Co se ti zdálo ve snu?“

Jack: „O modrozeleném záblesku a modrém kameni.“

Mike: „A co se ti o tom zdálo?“

Jack: „Zdalo se mi, že se tu stala nehoda. Když jsem přešel toto místo, spadl jsem do jámy. Dole v jámě jsem viděl stříbrný kámen, co změnil svoji barvu na modrou a pak jsem viděl modrozelený záblesk.“

Mike: „Stříbrný kámen měnící svoji barvu? Jsi přepracovaný, běž si odpočinout“

Daniel: „Počkej, něco tu nehraje! Říkáš, že jsi viděl nehodu, jámu, kámen i záblesk, Jacku?“

Jack: „Ano“

Mike: „To je divné, všechno se tu stalo“

Daniel: „Zabilo to hodně lidí, musíme proti tomu bojovat“

Mike: „Doneseme zbraně a zničíme to.“

Jack: „Ne, naše zbraně zřejmě nebudou účinné. Obsahuje to prvky, které neznáme“

Mike: „A jak bys to chtěl udělat? Vyrobit vlastní zbraň?“

Jack: „Mohli bychom být schopni proti tomu bojovat, pokud uděláme rozbor těch střepů“

Daniel: „Jacku, ty jsi génius.“

Jack: „Cože Danieli?“

Daniel: „Když uděláme rozbor střepů, můžeme vyrobit proti tomu zbraň“

Jack: „Danieli, obsahuje to prvky, které neznáme. Neznáme jejich vlastnosti a nevíme o nich nic.“

Daniel: „Neobsahuje to nějaký prvek, který známe?“

Jack: „Neobsahuje to vůbec nic známého“

Daniel: „Zkusíme to vyhodit do vzduchu..“

Jack: „Počkejte! Něco mne napadlo! Když tam ti muži šli, byli ozbrojeni?“

Mike: „Jo, byly.“

Jack: „Možná nás to nechce zabít, jen si to třeba myslelo, že je my chceme zabít.“

Mike: „Co chceš dělat?“

Jack: „Chci jít dolů.“

Daniel: „Ty ses snad zbláznil.“

Jack: „Možná je to jediná možnost.“

Jack sleze dolů a hledá kámen. Po chvíli se vrátí.

Jack: „Mám ten kámen. Dal jsem si ho do kapsy. Můžeme jít.“

Dálnice začne praskat.

Daniel: „Zemětřesení?“

Mike se podívá nahoru, vyděsí se. Vidí neznámý letoun.

Mike: „To není zemětřesení! Podívej!“

Daniel: „Co to je?“

Jack: „Zdánlivě mi to připomíná nejmodernější vládní letoun“

Daniel: „Ale vlády to určitě není! Pojd'me rychle pryč.“

Letectvo USA, velitelství, 9:12 odpoledne (23:12)

George: „Generále, zpozorovali jsme v uzavřené oblasti u dálnice G12 neznámý letoun“

Generál Colin: „Co je to za letoun?“

George: „Nevím pane, letoun není možné identifikovat“

Generál Colin: „Jaká je jeho frekvence?“

George: „Zkousím ji naladit pane... (pomlka) Je mi líto, ale nemohu ji najít.“

Generál Colin: „Zkoušejte to dál...“

George: „Něco jsem našel, ale není tomu rozumně!“

Generál Colin: „Sestřelte to!“

George: „Všem jednotkám: sestřelte letoun na dálnici G12! Opakuji...“

George: „Letoun byl sestřelen pane“

3. den

U Jacka doma, 1:25 ráno

Jack se podívá z okna a vidí mnoho letounů téhož typu, jaké viděl večer. Letouny ničí domy a zabíjí lidi kolem. Jejich zbraní je modrozelený paprsek, který používal ten kámen. Vytáhne kámen z kapsy a zkoumá jej. Poté položí kámen a odejde si pro kousek papíru k vedlejšímu stolku. Když se vrací zpět, uvidí červený paprsek, který zasahuje přímo kámen. Kámen se nadnáší a paprsek si jej přitahuje. Jack najednou uslyší sirény a hlášení: „Četo, pozor! Obsadili nás z těchto míst, musíme zaútočit zde!“. Jack vyběhne ven.

Před Jackovým domem, 1:55 ráno

Jack: „Co to tu proboha děláte?“

Generál Colin: „Profesore, jděte domů!“

Jack: „Vy to nechápete! Neútočte a odletí pryč.“

Generál Colin: „Profesore, máme rozkaz je zničit.“

Jack: „Poslouchejte mne! Nechtějí nás zabít!“

Generál Colin: „Jak si můžete být tak jist, profesore?“

Jack: „Generále, chtějí ten kámen!“

Generál Colin: „Je mi líto, profesore, máme rozkaz!“

Jack: „Nechápete mne!“

Generál Colin: „Jděte domů profesore!“

Jack odchází domů.

U Jacka doma, 8:15 ráno

Jack se probudí, vše je najednou klidné. Kámen leží opět na stole. Před domem stojí generál Colin a ptá se Jacka: „Dobré ráno profesore.“

Jack: „Co se tu stalo?“

Generál Colin: „Porazili jsme je“

Jack zpočátku nechápe, nakonec se otáže: „S našimi zbraněmi jste je porazili?“

Generál Colin: „Zajisté, profesore.“

Jack chvíli přemýšlí a poté zjišťuje, že generál má na tváři zvláštní jizvu ve tvaru písmene Z, kterou okomentuje: „Máte jizvu. Jste zraněn?“

Generál Colin: „To je jen škrábnutí, neměli naštěstí dobré zbraně“ a odchází...

Jack zkoumá místo (okolí svého domu), protože mu stále není jasné, co se zde stalo. Objeví diktafon s následujícím záznamem: „Generál Colin, jsou 3 hodiny ráno. Útočí na nás, nezvládáme situaci! Ztratili jsme všichni naše lidi, nemáme už šanci...“. Jacka napadne, že zřejmě byl generál zabit, ale nechápe proto, proč s ním mluvil. Kousek opodál stojí plukovník O'Reilly, který byl též členem týmu generála Colina.

Jack: „Co se tu stalo?“ (k O'Reillymu, který stojí k Jackovi zády)

O'Reilly: „Porazili jsme je.“

Jack: „Jak jste je mohli porazit?“

O'Reilly se otočí: „Jsme silnější“.

Jack si náhle všimne jizvy na pravé části tváře, přesně té samé jakou viděl u generála Colina.

Jack: „Tady je něco divného“

O'Reilly: „Co se vám nezdá?“

Jack: „Kde jste přišel k té jizvě na tváři?“

O'Reilly: „Byl jsem zraněn, ale už je to v pořádku“

Jack: „Nepotřebujete pomoc?“

O'Reilly: „Ne“.

setmění obrazovky

Laboratoř, 12:54.

Jack mluví s inženýrem Mikem Diamondem. Na monitoru počítače mu ukazuje ve speciálním programu přeložený text přečtený z kamene.

Jack: „Vidíš to přece! Tento kámen obsahuje prvek, který by měl zabít obyvatele jejich planety“.

Mike: „Jak si můžeš být jistý tím, že překlad je správný?“

Jack: „Mají jednoduché šifry, není těžké je prolomit“

Mike: „Dobře, co nyní hodláš udělat?“

Jack: „Zničit nepřátele“

Mike: „A jak je poznáš?“

Jack: „To ještě nevím.“

Jack odchází a před budovou laboratoře se setkává opět s generálem Colinem. Baví se s ním o problému až mu ukáže i kámen. Když Colin spatří kámen, upadne na zem. Jackovi je jasné, že něco není v pořádku. Z uniformy generála Colina vypadne další kámen, nyní červený. Jack se vrátí do své laboratoře a snaží se hledat sdělení na červeném kameni.

Laboratoř, 4:29 odpoledne (16:29).

Jack po dlouhém bádání konečně nalézá odpověď. Kámen obsahuje v sobě zašifrovaný text: „Obsad'te Zemi a spojte se s velitelem. Použijte svoje maskovací zařízení k získání jejich podoby. Jestli zklamete, tak se nevracejte!“

Jack: „Musíme něco rychle udělat!“

Mike: „Co chceš ale dělat?“

Jack: „Potřebuji najít plukovníka O'Reillyho!“

Mike: „O'Reillyho jsem tu viděl asi před 5 minutami. Nebude daleko.“

Jack: „Pošli mi ho sem!“

Mike: „Hned ho tu máš...“

Jack stále bádá, po chvíli za ním přijde O'Reilly.

O'Reilly: „Chtěl jste se mnou mluvit, profesore?“

Jack: „Ano, chci vám něco ukázat...“ a vytahuje červený kámen z kapsy.

O'Reilly však vytáhne svoji zbraň a namíří ji proti profesorovi.

Jack: „Co vám je O'Reilly?“

O'Reilly: „Nemohu vás nechat pracovat, zemřete!“

Jack: „Strážte!“

Stráž odzbojuje O'Reillyho a Jack praví: „Ne, vy zemřete!“

O'Reilly: „Jak to uděláte?! To se vám nepovede!“

Jack: „Ale povede.... Tímhle!“ a vytahuje modrozelený kámen.

O'Reilly umírá, před svojí smrtí se jej však Jack ještě ptá.

Jack: „Odkud jste?“

O'Reilly: „Jsme z Jupiteru“

Jack: „A co děláte na naší planetě?“

O'Reilly: „Jsme kolonisté, obsazujeme cizí planety“

Jack: „Proč jste zabili naše lidi?“

O'Reilly: „My jsme je nezabili“

Jack: „Tak kdo je zabil?“

O'Reilly neodpovídá, je již mrtvý. Po jeho smrti se rozevře jeho dlaň, kde je zelený kámen.

Mike: „Zkusíš to rozluštit?“

Jack: „Jdu na to...“

Laboratoř, 7:29 odpoledne (19:29).

Jack: „Mám to! Toto bylo velmi dobře zašifrované“

Mike: „Co jsi zjistil?“

Jack: „Stojí tu: Toto je přístupový čip do lodi Jupiter IX. Bez tohoto čipu není možné do lodi vstoupit ani aktivovat maskovací pole“

Mike: „Maskovací pole?“

Jack: „Zřejmě se jedná o zařízení umožňující převtělení do podoby někoho z nás.“

Mike: „A jak to funguje?“

Jack: „Nevím, podíváme se do lodi“

Vesmírná loď Jupiter IX., 8:56 odpoledne (20:56)

Mike: „Jacku, byl to dobrý nápad?“

Jack: „Musíme to zkusit!“

Mike: „A jak se vyznáme v této lodi?“

Jack: „Musíme někde najít plány“

Oba si prohlížíjí loď až Mike objeví nějaké plány: „Jacku! Pojd' sem.“

Jack: „Co se děje?“

Mike: „Našel jsem nějaké plány.“

Jack (podívá se): „To nevypadá jako plány lodi“

Mike: „Myslíš si, že to jsou nějaké plány útoku?“

Jack: „Přesně tak, počkej, má tu i druhou stranu...“

Mike: „Pane Bože! Mají tu celou flotilu. Co budeme dělat?“

Jack: „Musíme se dostat k mateřské lodi“

Mike: „Jacku, ty jsi snad zešilel!“

Jack: „Musíme to udělat. Najdi mi ji na tom plánu...“

Mike: „Jacku, něco mi tu nesedí. Nemohu ji najít.“

Jack: „Počkej... Máš pravdu, žádná tu není.“

Mike: „Ale nějakou přece mít musí“

Jack: „Něco tu je napsáno, použiju svůj překladač...“

Použije kapesní překladač šifer a říká: „Skvěle!“

Mike: „Co je skvělé?“

Jack: „Počkej, co to bylo?“

Mike: „Jacku, slyšíš taky ty kroky?“

Jack: „Obávám se, že máme společnost!“

Mike: „Co budeme dělat?“

Jack: „Nevím, ale máme málo času“

Mike: „Mám nápad! Půjč mi všechny kameny!“

Jack: „Všechny?“

Mike: „Jo, spěchej. Máme málo času!“

Jack mu podává kameny a Mike spojuje modrozelený, červený a zelený kámen.

Mike: „Teď to má správný tvar! Snad mám pravdu...“ a bere do ruky podivnou věc, do které vkládá kombinaci kamenů. Jack: „Máme společnost!“

Mike: „Počkej, postarám se o to!“ a míří tou podivnou věcí na nepřítele. Najednou se ta podivná věc změní ve velmi silnou zbraň. Jack prohledá nepřítele a objeví růžový kámen, při čemž ho napadne, že při vstupu do lodi viděl palubní počítač. Vloží do počítače růžový kámen a pomocí překladače najde klíč k automatické destrukci. Nakonec vše zničí.

Motto: Již po staletí se lidstvo zabývá otázkou, zda-li existuje život i jinde než na naší planetě. Mnoho lidí si myslí, že je, ale co když jednou dojde k setkání našich druhů? Jsme vůbec připraveni? Nebo bychom si při prvním setkání udělali jen další nepřátele?

Moderní doba

Motto: Touha po slávě, po uznání, stejně jako touha po penězích, je často jediným měřítkem úspěchu. Kam ale zmizela lidskost a upřímnost? Moderní doba má bohužel už jiná měřítka. Svět je stále horší, vše začíná být materialistické v dnešní společnosti a dnešní svět není o upřímnosti, nýbrž o lži. Mnohdy je až překvapivé, jak jsou na pohled dobré lidské kolektivy rozvrácené nebo dokonce naopak jak jsou některé na pohled špatné kolektivy velmi dobré. Mnoho lidí je členem nějaké sekty, ale co je k tomu vede? Pouze nespokojenost s lidmi, obětují svůj život lidem, které dělají podle nich správné věci a žijí si v lepších kolektivech. V lepších než je mnohá tento svět, lepších než těch, které jsou v dnešní době běžné... Proč je na světě stále více bláznů? Proč se někteří chytří lidé chovají hloupě? Nikdo nedokáže ocenit člověka, který je jiný než ostatní, dnešní svět je příliš zkažený než aby dokázal něco ocenit. Jen málo lidí umí docenit snahu ostatních, za tyto lidi bychom měli být šťastní, ale bohužel jich není mnoho...

Příběh:

Počítačový odborník, ing. George Armes, je celosvětově uznávaným počítačovým expertem, který se celý svůj život žene za úspěchem a penězi. Pracuje za vysoký peníz tajně pro vládu USA, když pro ně vytváří novou zbraň. Nikdo nezná všechny jeho aktivity, až se jednou hackerovi v počítačovém světě známému jako Ping podaří do jeho počítače proniknout. Hacker Ping však zamýšlí plánů na supertajnou zbraň zneužít pro vlastní účely. Zbraň má využívat elektromagnetických siločar, které při správném nastavení intenzity a směru útočí na srdce a způsobuje srdeční aritmii, která posléze může vést až ke smrti. K plánům na výrobu supertajné zbraně se dostane poté i mladý student gymnázia přezdívaný Sighity. Sighity však není hacker v pravém slova smyslu, protože jen testuje bezpečnostní díry serverů a při objevení nové napíše správci ohledně problému. Sighity doufá, že tento přístup pomůže lépe zabezpečit mnoho tuzemských serverů, v čemž se bohužel mylí. Zde našel na stránkách ing. Armesu stopu k jeho soukromému počítači. Ping si chtěl nechat plány zbraně pro sebe, proto poté navštívil opět Armesův počítač, aby jeho plány smazal. Ping i Sighity se tímto dostali do sporu se zákonem, když je ing. Armes podle systémového protokolu vystopoval. Když Ping i Sighity začali utíkat před zákonem jako nejhledanější zločinci v počítačové historii, bylo jasné, že sami nic nezvládnou. Jednou se náhle setkali ačkoliv byl jejich vztah zpočátku nepřátelský, začali spolupracovat na tajných plánech. Vytvořili společně prototyp zbraně a také spolupracovali na svých hackerských činnostech. Ping útočil na servery a Sighity za ním zametal stopy. Nakonec se ze dvou původně nepřátel stali přátelé, protože věděli, že jsou odkázáni na pomoc toho druhého, bez které nemohou existovat, neboť by tak jejich existence byla v ohrožení... Pobývali u Pingových rodičů ve městěčku jménem Lhota, kde došlo i na jejich smrt. Ing. Armes byl nejen počítačový odborník, ale také byl velmi dobrým detektivem. Když se jednoho dne Ping se Sighitem pokoušeli zneužít potenciál zbraně, byli vystopováni ing. Armesem. K testům nakonec nebylo času. Armes byl cholerický člověk, který míval občas stavy naprostého šílenství a prahnul po pomstě. Jinak Armes býval poměrně mírumilovný člověk, který by nedokázal ublížit nikomu. Nesnášel zločince a rozhodl se riskovat svůj život, protože věřit, že jej Boží síla bude ochraňovat a nedopustí jeho záhubu. Když však viděli Ping se Sighitem ing. Armesa na místě, kde se skrývali před zákonem, bylo jim jasné, že jediným krokem k úplné svobodě bude eliminace inženýra. Ing. Armes je odhalil a jednoho rána zaútočil na jejich residenci. Sighity, ačkoliv byl pacifista, souhlasil s využitím nové technologie na zničení inženýra, který mu už několik dní komplikovat život. Ping namířil zbraň proti Armesovi, ale při stisku spouště se stala neočekávaná věc. Prototyp zbraně byl zřejmě špatně vyroben, protože došlo k velké explozi. Ping, ing. Armes i Sighity byly na místě mrtvé...

Osud

Motto: Lidský osud je daný, vzniká již při našem zrození a zaniká v době smrti. Ačkoliv se jej často doktoři snaží změnit, ne vždy mají šanci na úspěch. Cesty osudu jsou nevyzpytatelné a příroda vždycky ví, jak se té přebytné lidské rasy zbavit. Lidská rasa je pro přírodu jen dalším nepotřebným zlem...

Příběh:

Univerzitní profesor mikrobiologie, James Smith, zkoumající ve své laboratoři mimo pracovní dobu viry se rozhodl vytvořit univerzální lék na všechny nemoci. Objevil látku, která je všech virům společná a domnívá se, že eliminací této látky se mu může splnit sen. Jak je známo, viry mají pouze RNA a nemají žádné DNA. Prof. Smith vytvoří látku, která má útočit na RNA virů tak, aby se pozměnila jejich struktura a eliminovala se informace o nutnosti vytvořit tuto látku. Profesor podává toto sérum všem nemocným lidem, kteří ho navštíví a mezi těmito lidmi je i jeho přítelkyně Amanda. Po několika dnech pozoruje na své přítelkyni změny, první změnou je atypický tvar nehtů a vyšší čelo. Dalším projevem nezdařilosti tohoto pokusu je zčervenání vlasů a nakonec vše končí u viditelných jizev na zádech. Profesor celý pokus s novou látkou dělal tajně, takže nikdo netuší, že jde o jeho dílo. Mutagenní látka, kterou nazývá po sobě Smithonin, mění strukturu lidských genů a tím tedy i celou lidskou genetickou výbavu. Jednoho dne jeden student, Jonathan Carpix, tuší, že celá záležitost je profesorem dílem a neváhá jej navštívit v kabinetě. Přijde do kabinetu v době, kdy zde nikdo není a podívá se do profesora počítače, aby našel důkazy. Po chvíli hledání objeví dokumenty obsahující teorie a plány mutace genů. Jonathan informuje profesora o důkazech, které má zkopírované a nabízí mu pomoc s výrobou protiléku. Profesor, ačkoliv nerad, souhlasí s Jonathanovou nabídkou, resp. nemá jinou možnost. Jonathan byl student nespokojený se svým životem, protože byl pouhopouhý průměrný student univerzitní biologie. Přeje si jednou pomáhat při výrobě léku na závažnou nemoc a proslavit se. Celý svůj život, celých svých 22 let, obětoval studiu mikrobiologie, aby se mohl podílet na vývoji nových léků na doposud neléčitelné nemoci. Nakonec společně s profesorem vytvoří protilék na jeho nezdařilý pokus. Profesor svoji přítelkyni však nestačí zachránit, jelikož výroba léku neprobíhá dostatečně rychle...

Pokrok

Motto: Pokrok v našich technologiích je za poslední leta značný. Jen málo lidí může říct, že jsou pokrokem nezasaženi, protože moderní věda umožňuje léčbu různých nemocí. Na druhé straně však může být všeho pokroku zneužito.

Příběh:

Genetický inženýr, George Diamond, zkoumá možnosti replikace genetického kódu. Když po několika letech výzkumu nalezne látku potřebnou pro rozluštění celého kódu, ohlásí zprávu jednomu ze svých známých, doktoru Jamesovi Simpsonovi. Doktor Simpson je však závistivý člověk a závidí ing. Diamondovi jeho úspěch, protože chtěl být první v rozluštění genetické informace a celé struktury DNA. Doktor je však materialistický člověk, který hodlá zúročit svůj úspěch. Poté co inženýr Diamond světu dokáže, že je lepší a nedá šanci dr. Simpsonovi, je jisté, že doktor bude hledat jiné metody, jak se rychle dostat k penězům. Jednoho dne se James dozví, že doktor Simpson zešílel. Myslel si, že je to jen další nepodložená informace, ale nakonec zjistil, že to bohužel je pravda. V této době již šílený doktor Simpson plánoval využití poznatků pro klonování lidských jedinců. Prakticky chtěl na požádání klonovat lidi, kteří byly žádání. Není proto pochyb, že mnoho mužů ho žádalo o klonování ženských celebrit a naopak také mnoho žen jej žádalo o klonování mužských celebrit. Plány doktora byly nakonec odhaleny a jeho pokusy s klonováním byly neúspěšné. Zákon sice zakazuje klonování živých bytostí, ale doktor porušoval zákon – prováděl ilegální klonování lidí i nadále, protože zde nebyly žádné tresty pro lidi provádějící genetické pokusy a klonování. Po několika letech se však změnil celý svět, protože nebylo možné rozeznat, který z lidí byl „stvořen biologicky“ a který naopak byl pouhopouhým klonem jiného člověka. Postupem času se případu chytil i v té době již velmi známý univerzitní profesor George Diamond. George byl typickým příkladem člověka, jehož píle změnila nejen jeho život, ale i celý svět. Velmi rychle se učil a jeho nejžádanějšími přednostmi byla jeho upřímnost, jeho inteligence a hlavně také jeho píle. Bohužel v životě neměl moc štěstí a když se po několika nešťastných lástkách rozhodl obětovat svůj život něčemu užitečnému, bylo jisté, že tento člověk něco dokáže. Ovšem jeho problémem byl workoholismus, neznal totiž v životě nic jiného než práci. Prakticky trávil 24 hodin denně, 7 dní v týdnu a 365 dní v roce hledáním léku na různé nemoci nebo rozbořením ribonukleových kyselin. Stal se jedním z nejlepších a nejuznávanějších genetiků na celé planetě. Vymyslel sám mnoho léků na všechny možné nemoci. Jako každý člověk se dopustil ve svém životě mnoho chyb. Zásadní chybou, které se dopustil, byla důvěra doktoru Simpsonovi. Doktor měl vždy sklony k materialismu a v důsledku těchto sklonů byl schopen udělat cokoli pro peníze. Šílený doktor Simpson se po úspěšném naklonování stovek lidských jedinců dostal do rozporu s profesorem Diamondem. Profesor hodlal Simpsona za každou cenu zastavit, ale nevěděl jak. Poté dostal nápad „nalákat“ doktora na svůj nový objev, který však neexistoval. Objevem byla teorie možnosti vytvoření nového typu umělé inteligence pomocí speciálního naprogramování řetězce DNA. Vzhledem k tomu, že zde byla zmíněna i velmi vysoká částka za realizaci plánu, bylo jasné, že doktor Simpson bude prvním člověkem, který se bude chtít připojit. Tohoto faktu však využil profesor Diamond a bezpečnostní orgány. Šílený doktor byl lapen do pasti a poté uvězněn. Nápad naprogramování DNA však využil posléze i profesor Diamond, který využil tzv. pozitivního programování DNA. Šlo o metodu léčby všech známých nemocí pomocí přeprogramování jejich řetězce na eliminaci cizopasných identit, jakým jsou i viry. Dokonce byla poté zlepšena i schopnost rozpoznání tzv. maskovaných virů, jakým je např. i virus HIV.

Provázanost

Motto: Velmi málo lidí by zřejmě mohlo říct, že se zajímá o počítače i genetiku. Nakonec je obojí téměř totéž až na fakt, že jedno je o strojích a druhé o živočiších, tedy i o lidech...

Příběh:

Univerzitní profesor, John Mahoney, pořádá pro veřejnost seminář o využití počítačů v genetice. Seminář však ukončí, když se dostává k závěru, že podstata genetiky se dá přirovnat k programování počítačových systémů. Nápadu se nakonec chytí skupina počítačových odborníků, kteří hodlají pomoci genetickému inženýrství. Jeden člen skupiny, James Week, začne přirovnávat tvorbu RNA k programování v jazyce C a poté tvorbu proteinů z RNA jako kompilaci spustitelných souborů z těchto objektových (.o, .obj). Ovšem také zmiňuje rozdíly mezi DNA a strojovým kódem, čímž se dopracovává k názoru, že DNA má 4 pozice podle svých amino kyselin na 4 typy: Thymin (T), Adenin (A), Cytosin (C) a Guanin (G). Ovšem by se zde měla zachovat komplementarita bází, tedy spojovat jenom Cytosin s Guaninem a Thymin s Adeninem. Zachová-li se komplementarita bází, vznikají nám jen bitové položky s možností 0 a 1, při čemž Thymin s Adeninem může reprezentovat aktivní stav (1) a Cytosin s Guaninem naopak neaktivní stav (0). James také tvrdí další pravdivé tvrzení: „Jeden gen neobsahuje jednu látku daného typu, ale velmi mnoho takových látek. Gen obsahuje velmi mnoho bílkovin thyminu, adeninu, cytosinu i guaninu.“. Druhý člen skupiny, George Friend, uvažuje o možnosti ukládání počítačových dat do řetězce DNA. Na tento dotaz profesor Mahoney odpovídá: „Na základě délky DNA by bylo možné uložit velmi mnoho počítačových dat, okolo 3 GB, ale teoreticky by tato hodnota mohla klesnout na 750 MB.“. George přemýšlí stále nad možností využití řetězce DNA pro ukládání počítačových dat. Nakonec se pozastavuje u možnosti ukládat data do struktury lidského vlasu. James přechází na Georgovo téma: „Pokud by se vytvořilo zařízení, které by umožňovalo zpracovávat řetězce DNA, to znamená, že by je to mohlo číst a zapisovat, tak by se takto mohl vytvořit ultimátní nosič počítačových dat (médiu).“. Do diskuze se nyní zapojuje poslední člen skupiny, Jeofrey Walker, který zde mluví o možnosti využití nových poznatků pro pozitivní přeprogramování buněk na zvýšení jejich imunity. Všichni přítomní začnou spolupracovat na tvorbě nového média, ale postupem času zjišťují, že výroba neprobíhá přesně tak, jak předpokládali. Nakonec byl projekt pozastaven, protože George bohužel opomenul jednu substanci celého pokusu, čímž byl projekt odložen. Zbývalo jen málo do dokončení nového média a získání slávy, ale opět jen lidská nepozornost znemožnila vejít těmto vědcům v známost s jejich ultimátním médiem...

Experimenty

Motto: Lidstvo již ode dávna prahne po pochopení úplně všeho na tomto světě. Velmi mnoho lidí učinilo objevy, které usnadňují život. Lékaři vyvinuli mnoho vakcín proti známým nemocím, čímž zasáhli do sil přírody. Není proto pravdou, že člověk není spokojen s tím co vše již ví a chce vědět ještě více? Lidská civilizace je sice v dnešní době na vysoké technické úrovni, ale na jaké je společenské úrovni? Mnoha objevů může být zneužito. Nejsou totiž jenom dobří lidé...

Příběh:

Genetický inženýr, prof. Mark Klapa, se rozhodl vytvořit téměř dokonalý lidský klon. Jednoho dne se pokusil ze vzorku svého vlasu klonovat sám sebe s pomocí svého asistenta Charlese Daxona. Charles byl chudý univerzitní student, který si chtěl přivydělat práci pro prof. Klape. Po několika neúspěšných pokusech o replikaci sám sebe se prof. Klapa rozhodl experimentů ponechat, při čemž ani student Daxon by z práce neměl žádný zisk. Po neúspěšném přesvědčování neoblomného profesora se rozhodl pátrat dál sám. Později ale Daxona napadlo, že by klonování mělo zřejmě menší využití než mutace lidského těla na zvýšení odolnosti vůči nemocím, virům a dalším cizopasným organismům, které se mohou dostat do těla. Proto se rozhodl v profesorově výzkumu nepokračovat a začít svůj nový výzkum. Vytvořil vakcínu, kterou však potřeboval otestovat. Nechtěl provádět testy na sobě, protože si byl vědom rizika. Potřeboval k tomu profesorovo tělo. V záchvatu tedy uspal profesora uspávací injekcí a vpravil mu do těla onu vakcínu. Když se profesor probudil, nevěděl co se stalo. Problém nastal den poté, kdy se genetické znaky profesora začaly měnit. Profesor v tuto chvíli měl protáhlejší čelo, 6 prstů na obou rukách a svaly jako kulturista. Barva jeho očí se změnila z černé na zelenočernou. To bylo vše, čeho se Daxon zděsil. Nevěřil svým očím, co s profesorem udělal. Profesor, jak se zdá, si vše pamatoval, i když zrovna spal kvůli té vakcíně. Možná vakcína měla jistý vliv na mozek, čímž umožňovala vnímání i přes stav hlubokého spánku. Když však Charles přišel k profesorovi do kanceláře, nemusel ani klepat. Předtím než zaklepal, ozvalo se jen: „Vstup dál Charlesi!“. Profesor, jak se zdá, nebyl naštvaný ani kvůli tomu, že byl „obětí“ Charlesova pokusu. Nakonec se zdálo, že je spokojen s tím, co se mu stalo. Charles později zjišťoval, že vakcína měla větší vliv na lidskou duši než na fyzickou stránku člověka. Profesor totiž uměl telepatii, telekinezi, dokázal číst lidem myšlenky a také věděl o lidském těle více než kdokoliv jiný na světě. Zdálo se, že vakcína zlepšila mozek tím, že zajistila evoluci, čímž profesor byl zhruba o 2000 let napřed před člověkem této doby. Tolik let evoluce by mohlo zapříčinit obrovský vývoj duševních schopností jedince, pokud budeme naše duševní schopnosti rozvíjet. Profesor neváhal svých schopností využít pro další objevy, čímž nakonec vytvořil i vakcínu proti maskovaným virům, jakým je například i virus HIV. Nemoci již poté nebyly pro lidstvo hrozbou, protože tento profesor, který se vzhledem ke své mutaci dožil až 250 let vytvořil pro lidstvo tolik objevů, že pro lidstvo již nebyl prakticky žádný nepřítel. Jeden nepřítel však přesto existoval, on sám. Zhruba 306 let poté co Daxon vpravil prof. Klapovi do těla mutagen a 296 let poté co prof. Klapa uskutečnil své nejvýznamnější objevy pro oblast medicíny se však jeden německý šilený vědec, dr. Johannes Master, rozhodl vytvořit univerzálního člověka. Člověka schopného myslet jako génius a být tak silný jak jsou jen stroje. Po vytvoření látky však potřeboval otestovat svoji látku. Nemohl však najít nikoho, kdo by se propůjčil k jeho pokusu. Byl nucen látku otestovat na sobě. Ačkoliv si myslel, že je chytřejší a upozoroval velký nárůst svalové hmoty, byl jeho mozek velmi poškozen. Každý den se měnila jeho fyzická podoba k horšímu. Nevěděl co se děje, nakonec se v důsledku poškození mozku choval jako zvíře. Byla nutná jeho likvidace, proto byla povolána speciální armáda na likvidaci mutanta.

Nemoc

Motto: Společnost je plná civilizačních chorob, nemocí, kterými trpí většina lidí a které je buď obtížné či nemožné léčit. Co je však považováno za nemoc a co není ?

Příběh:

Programátor společnosti Malcorp., Michael Newman, si myslí, že trpí částečnou schizofrenií. Netají se svojí vášní k alkoholu, při čemž každý večer, kdy se potkal s tímto přátelsky vypadajícím úhlavním nepřítelem trpí také, mimo jiné, výpadky paměti. Někdy bádá nad tím, co vše asi prováděl při potlačení svého běžného ega a průniku své druhé osobnosti na povrch. Společnost Malcorp. Mika naplňovala a to nejen motivujícím finančním ohodnocením jako spíše zajímavou náplní práce, která však byla přísně tajná. Postupem času se však ukázalo, že Malcorp. byla pojmenována podle software, který se vytvářel v této společnosti. Její jméno vzniklo od slůvka malware, tedy program jakýmkoli způsobem škodící uživatelům. Zdrojem příjmů společnosti byly legálně se tvářící programy pro vzdálený přístup k počítači či systémové utility, však vše se zadními vrátky do uživatelského systému. Michaelova práce spočívala především ve vymýšlení algoritmů maskované infiltrace do systému a obcházení bezpečnostních programů bez nutnosti jejich deaktivace. Takovéto systémy byly relativně jednoduché pro člověka znalého problematiky, nicméně Michael byl vždy potěšen při novém vymyšleném algoritmu. Bral to jako kompenzaci svých komplexů méněcennosti, které však byly neopodstatněné v jeho případě, jelikož byl často považován za velmi zajímavého člověka. Jeho problémem bylo, že slovíčko „zajímavý“ užívané vůči jeho osobě bral za negativum, při čemž to jako negativum nebylo skoro nikdy zamýšleno. Nedůvěřoval příliš lidem, protože měl z raného dětství příliš mnoho bolesti v srdci a bál se do 15 let chodit do společnosti. Několikrát podle svých slov přežil vlastní smrt, což na něm zanechalo následek nejistoty vlastní existence. „Pokud by zemřel a vše byl jenom sen, jak bych poznal, že je to jenom sen?“, to byla jeho častá slova. Proč? Na tuto otázku se vždy stranil odpovědi, zřejmě to v jeho mysli rozproudilo sled událostí, která pro běžného člověka byla příliš nelogická a vzhledem ke komplexnosti jeho osobnosti ho v těchto stavech bylo nemožné pochopit. Postrádalo to však logiku? Ne, Michael nikdy neřekl vše, co jej trápilo, čímž kolem sebe šířil částečně iritující tajemno, na kterém si zakládal, protože se obával, že jeho mysl je časovaná bomba, která vybuchne na základě spínacího mechanismu vznětlivosti své osoby. Bál se to přiznat ostatním i sobě, ale jednalo se o schizofrenní stavy, kdy sám o sobě již od 17 let tvrdil, že žije 2 životy. Dva životy v jeho interpretaci znamenalo, že v jeho těle přebývají 2 osoby, které, jak sám tvrdí, se nesnáší navzájem, protože jsou to vzájemné opaky. Jedna jeho osobnost prý lidi miluje a rozdala by se pro všechny a druhá jeho osobnost lidi nesnáší a nejradši by naplánovala eliminaci celé naší planety. Ale protože druhá osobnost má i nějakou část soudnosti, uvědomuje si, že lidé za nic nemohou, což jí zabraňuje toto provést. Nicméně toto znamená nenávist vůči sobě samotné a myšlenky na eliminaci sama sebe dříve než dojde k vraždě nějakého člověka, s čímž přichází další problém – tato osobnost si neuvědomuje přítomnost ještě jedné osoby v těle, kterou nemá právo zničit. Nicméně se druhá osoba dostává k moci jen v případě, že je první osobnost potlačena alkoholem, tedy nakonec nachází Michael logické řešení v minimalizaci konzumace alkoholu a také napíše knihu popisující jeho stavy za alkoholických opojení s názvem „Léčba nemocné duše“ s podtitulem „Tělo je jen hostitel. Podstatná je duše“...